

Šolske pesmi

nabral in izdal

Gabriel Majcen.

Tretja stopnja.

(Na podlogi tretjega in četrtega berila.)

Druga izdaja.

Cena 80 vinarjev.

Maribor.

Založil Wilhelm Blanke.

1901.

~~15~~
N.V. ~~51~~, 20, 21, 22, 25, ~~27~~, ~~28~~, ~~29~~,
50, 75

752. st.

584

Šolske pesmi

nabral in izdal

Gabriel Majcen.

Tretja stopnja.

(Na podlogi tretjega in četrtega berila.)

Druga izdaja.

Cena 80 vinarjev.

Maribor.

Založil Wilhelm Blanke.

1901.

Muz D 2779 / 1951

Preljubi otroci!

Vsprejmite tudi Vi, ki hodite v šolo, že zadnja leta, tudi lepih pesmi, da jih radi požete ter si ohranite srce nedolžno in veselo. Lepa pesem brani Vas zlih misli in dejanj ter varuje greha; lepa pesem je drugi angelj varih. Slomšek, rajni knezoškof lavantski, ki so si toliko prizadevali za lepo narodno petje, djali so večkrat: „Lepo petje, lepo srce“. Spominjaje se svojih otročjih let, katera so preživeli na kmetiji pri stariših, zapisali pa so sledeče besede: „Kako veselo smo otroci po zimi krog kolovratov sedeli, pa na uha vlekli mile stare pesmi od svetega Jurja, ki je kupil zeleni plašč, ali pa od treh rimskih deklic, ki so na božjo pot hodile, katere so nam rajna mati peli. Sveti strah nas je obhajal, ko je dekla pela od smrti grešnika, rekoč: ‚Duša se je ločila od trupla grešnega, tri solze potočila ko vinske jagode.‘ Ta pesem je več izdala, kakor na tri vrhe šiba, nas hudega varovati.“ Da so tej varibinji Slomšek ostali zvesti do poznih let, vidimo ne le v njih celem življenji, ampak tudi v besedah, katere so izustili že sivih las a še vedno vedrega in nedolžnega srca: „Teža let me

k zemlji vleče, glava se beli od skrbi, pa me še vselej glas nekdanjih pesni omladi. Sladki glasovi mladih dni!“ Glejte, ljubi otroci! Ostanite lepi pesmi zvesti tudi Vi; varovala Vas vedno bode hudega, razveseljevala še na stare dni. V tej knjižici imate jih lepo število za vsak dnevni in letni čas, za vsak kraj, za vsako opravilo. Radi toraj pevajte zjutraj, opoludne in zvečer, po letu in po zimi, doma in na polji; koder hodite, spremlja naj Vas lepa pesmica. Dobro se im učite, da jih ne pozabite nikdar. Slajšale Vamj bodo delo, olajšale nadloge in preganjale skrbi. Kjer je lepa pesem, tam je zadovoljnost, kjer zadovoljnost, tam prava sreča. Stara resnica je: „Kjer ljudje radi lepo pojo, tamkaj je dobro biti; med hudobnimi ljudmi lepih pesmi ni“.

1. Molitev.

Počasno in občutno.

Sicilijanska mornarska pesem.

1. O U - smi - lje - ni, naj - sve - tej - ši si!

Stvar - nik vse - ga o - svet - ja! V tvo - jo bli -

ži - no rev - ni hi - ti - mo,

Daj po - moč nam Je - ho - va!

2. O Usmiljeni, najsvetejši si!

Vsi smo tvoji otroci.

Milostljiv bodi nam in prijazen,

Ti pomagaj nam, Oče!

3. O Usmiljeni, najsvetejši si!

Oče, zdaj nas tolaži!

V milosti dolgo nas še ohrani,

Mir potem nam dodeli!

Posl. J. Pintar.

2. Pesem učencev.

Veselo.

G. M.

1. Zo-pet se zbra-li u - čen-ci smo mla-di, Sr-ca ve-

sel'-ga smo v šo-lo pri - šli, Tu da za-kla-dov si

bo-mo na-bra-li, De-lo ni - ko - li nas to ne pla - ši.

2. Vrlo zdaj dela se vsi poprimimo,
Ure tak' naglo beže in zbeže,
Nikdar lenobe pri nas ne trpimo,
Časa se nikdar zgubiti ne sme!
3. Vedno učitelju bod'mo hvaležni,
Večno ljubezen smo njemu dolžni,
Da blagoslava vsi bomo deležni,
Ki ga hvaležnim Bog z neba deli!

3. Lepa zahvala.

Umerjeno častno.

Napev iz Drobtine 1. 1851.

1. Ne - skonč-no vsmi - ljen do - bri Bog! Glej,

k Te-bi se o zre-mo, U - sli - ši svo - jih

glas o - trok, Za - hva - lo Ti da - je-mo!

2. Zahval'mo Te za stariše, 3. Za ljubi kruhek in za nauk,
 Za ateja in mamo, Kater'ga smo zavžili,
 Pa tudi za učitelje Za ljubo zdravje in opravl
 Zahvalo Tebi damo, Teb' hvala, Oče mili!

4. Povrni vsem dobrotnikom,
 Ki dobro nam storijo;
 Zahvale polna srca nam
 Naj, Oče, Teb' gorijo!

A. M. Slomšek.

4. Deklica, ki je v šolo hodila.

Ne prehitro.

A. Vavken.

1. Sem v šo - lo ho - di - la, se u - či - la le -

po; Kar znam, bi ne da - la za svet-lo zla-

to. Kaj me-ni le - po - ta, de - nar-ji, bla-

go, Če v sr - ci in gla - vi vse praz-no bi b'lo?

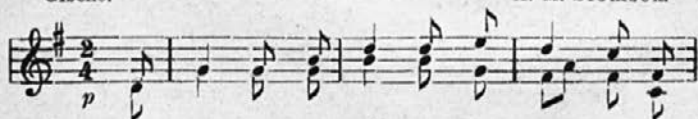
2. Če delam, si pojem, in lahko je vse;
Če pasem, pa berem, kak lepo to je!
Po zimi nevednim čas dolgo trpi,
Jaz berem al' pojem, in dolg čas mi ni.
3. In če bi zbolela, tolažbo imam,
Bo sreče veselo, ker čitati znam.
Kako zelo hudo pač tistemu je,
Ki v šolo ni hodil in brati na ve!
4. On išče za d'narje veselja za se,
Si zdravje zapravlja in pači srce.
Sem v šolo hodila, se učila lepo;
Kar znam, bi ne dala za svetlo zlato.

Val. Stanič.

5. Veselja dom.

Gibéno.

A. M. Slomšek.

1. Pre - lju - bo ve - se - lje, oj kje si do-
Po - vej, kje sta - nu - ješ, moj ljub - ček sr-

Nekoliko počasneje

ma, oj kje si do - ma, oj kje si do -
ca, moj ljub - ček sr - ca, moj ljub - ček sr -

ma? Po hri - bih, do - li - nah za te - boj hi -
ca!

Počasneje.

tim, Te vi - de - ti ho - čem, ob - je - ti že - lim, Te

Počasneje

vi - de - ti ho - čem, ob je - ti že - lim.

2. Te iščem za mizo, kjer dobro jedo,
Na plesu pri godcih, kjer sladko pojo;
Al' prav'ga veselja na rajanju ni,
Pijancem, plesavcem veselje beži.
3. Po polji te iščem, kjer rož'ce cveto,
Po logu zelenem, kjer ptice pojo;
Pa ptice veselje in rožice vse
Imajo veselje za mladega le.
4. Poslednjič veselje še le zasledim,
Na ravno ledin'co pritečem za njim;
Glej, tamkaj z otroki prijazno igra,
Jim kratek čas dela, pri njih je doma.

5. Ve blažena leta nedolžnih otrok,
Imate veselje brez težkih nadlog;
Kako oh nazaj jaz srčno vas želim!
Al' ve ste minila, zastonj se solzim.
6. Le eno veselje pač čaka me še
V presrečni deželi, kjer mlado je vse;
Trpljenje v taisto deželo ne zna,
Le tamkaj je pravo veselje doma.

A. M. Slomšek.

6. Moje veselje.

Zmerno hitro.

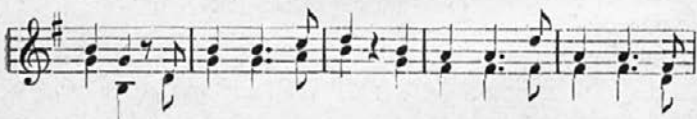
Dr. B. Ipavic.

1. Jaz vem za ve-se-lje, naj-sljaj-še mi je, Na

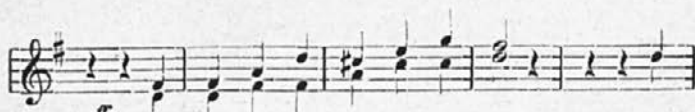
sve-tu ni slaj-še-ga ni-kdar za me; Ve-se-lje, ka-

te-ro zdaj v mi-slih i-mam, Je, ka-dar s to-var-ši pre-

pe - va - ti znam. Za - to - rej res - nič - no po - vem,

Za - to - rej res - nič - no po - vem: Črez

pet - je ra - do - sti e - na - ke ne - vem, Črez

pet - je ra - do - sti e - na - ke ne - vem.

2. Če kdaj me zadene usode udar,
Zasvita se v pesmi rešilbi mi žar;
Le malo zdihujem, omahnem kratko,
Tolažbo mi pesem spet daje sladko.
Zatorej itd.
3. Če radosti val kdaj priplove do me,
Po srcu le ukanje glasno mi gre;
Tovariše skličem, objel bi ves svet,
Si pesmice zlagam in pojem jih spet.
Zatorej itd.
4. In ker sem veselega vselej srca,
Naj bodem na tojem, naj bodem doma,
Veselega radi imajo povsod,
Me vabijo tu zdaj, zdaj vab'jo drugod.
Zatorej itd.
5. In dokler še nekaj glasu bom imel,
Do zadnjega dne bom veselo si pel:
Še v smrti pesmicam slovesa ne dam,
Če srečno umerjem, bom pel še le tam.
Zatorej itd.

Dragotin Ferd. Ripšl.

7. Zadovoljnost.

Lehko.

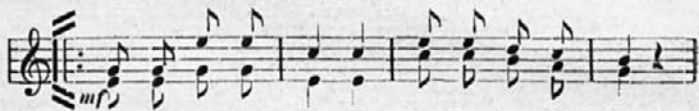
Napev narodni.

1. E - no rož'-co lju-bim, V mo-jem sr - ci spi;

Ko-der grem, me sprem-lja, Me - ni se sme - ji.

Dom nje pri o - tro - cih In v ne-be-sih je,

Sr - ca za - do - volj - nost Rož'-ci je i - me!

2. V križih in težavah
Roko ji podam,
Doma in na poti
Jo za var'h'njo 'mam;
Bogatin požrešen
Vlači vkup blago,
Men' je zadovoljnost
Ljubša, ko zlato.

3. Moja bogatija
Je le mir vesti,
Rožica na polji
Me modrost' uči;
Vsako drevce v cvetji
Me razveseli.
Zadovoljnost slajša
Pitje in jedi.

4. V sobi mi kraljevi
Zib'ka tekla ni,
Vendar v hiš'co mojo
Solnce prisvetli;
Tam, kjer mir prebiva,
Se pokojno spi,
Naj že bo na slami
Al' na pernici.

5. Ne bo rezan kamen
 Groba oznan'val,
 Pod napisom zlatim
 Tudi ne bom spal;
 Pa nad mojim grobom
 Ljubi mir bedi,
 Zvesta zadovoljnost,
 Poleg mene spi.

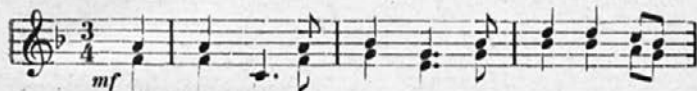
6. Kadar že počivam
 V smrtni postelji,
 In moj duh trohljivo
 Truplo zapusti:
 Naj po mojem hribci
 Rase režmarin
 In ven'c rožic milih
 Meni za spomin.

J. Virk.

8. Zadovoljna nedolžnost.

Sočutno.

Napev narodni.

1. Kaj ma - ra za dnar - je, Gra - do - ve, zem -

lje, Kdor sreč - no ob - var - je Ne - dolž - no sr -

ce, Kdor sreč - no ob - var - je Ne dolž - no sr - ce!

2. Saj njemu odpira
 Vijolica cvet,
 Sladkosti nabira
 Obilno mu svet.

3. Ga sap'ce pihljajo,
 Napaja ga vir,
 Prijazno migljajo
 Mu zvezdice mir.

M. Kastelec.

9. Deklica in rožica.

Mirno, ne prehitro.

Franc Adamič.

A.

1. Spre - ha - ja - la tam po vr - tu Se je -

sen je de - kli - ca, Ža - lo - va - la, ko vsa -

hni - la Le - pa nje ro - ži - ca.

Zmerno.

Napev poljski narodni.

B.

1. Spre - ha - ja - la tam po vr - tu Se je -

sen je de - kli - ca, Ža - lo va - la, ko vsa -

hni - la Le - pa nje je ro - ži - ca.

2. „Kje si ljuba rož'ca moja,
Ki cvetela si lepo,
Alj me bodeš zapustila?“
Praša dek-le žalostno.
3. „Skrbno vselej sem ti stregla,
In ljubila srčno te,
S čim, povej, sem te žalila,
Da zapuščaš vela me?“
4. „Nisi ti me razžalila,“
Pravi mila rožica,
„Ti prijateljica edina
Bila si mi, deklica.“
5. Moji dnevi so minili,
Nastopila že jesen,
Cvetje bo mi zamorila,
Položila v grob leden.
6. Deklica, lej, tudi tebi
Čas mladosti naglo gre;
Mlada leta, lepo lice
Bo minilo kmalu te.
7. Zdaj še mlada kot cvetica
Razcvetela tu stojiš,
Sladko, kakor jaz spomladi,
Svoje mlade dni živiš.
8. Prehitela pa minljivost
Tebe bo, kot mene zdaj,
Cvetje ti bo umorila,
Odpeljala zlati raj.
9. Eno cvetje je, ki vzeti
Časa tir ne more ga, —
Le nedolžnost, čednost sveta
Večno zlati raj ima!“
10. Tak' je rož'ca govorila
In učila deklico, —
Svojo glavco je nagnila,
Položila v gredico.

A. Praprotnik.

10. Planinarica.

Ganjeno.

M. Vilhar.

1. Ro-žic ne bom tr-ga-la, Da bi

ven-ce sple-ta-la; Mir-no, svo-bod-no, lju-

bo Po pla-ni-nah naj cve-to.

2. Ako bi jo trgala,
Rožica bi vmirala,
Glavico obesila,
Solnca ne bi včakala.

3. Tudi jaz sem rožica,
V božji vrtec vsajena,
Skrivam se zdaj tu, zdaj tam,
Trgati se pa ne dam.

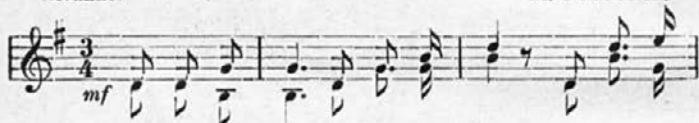
4. Rožic ne bom trgala,
Srca so nedolžnega;
Naj z menoj še uživajo
Mir, ljubezen, svobodo.

M. Vilhar.

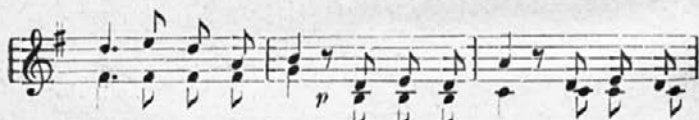
11. Planinar.

Živahno.

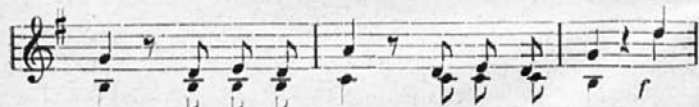
Bl. Potočnik.

1. Vi - so - ko vrh pla - nin sto - jim, V ve - se - lju

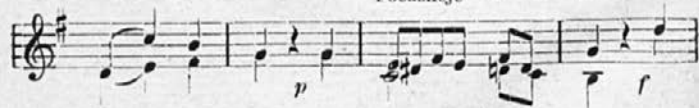

raj - skem tu ži - vim; Tam dol' lju - dje pre - bi - va -

jo, Ve - se - lje red - ko vži - va - jo; Prid'

Počasneje — — —

vrh pla - nin, Ni - ža - ve sin! Prid'

Počasneje

vrh pla - nin, Ni - ža - ve sin!

2. Men' prvo solnce zablšči,
Ko zajde, meni še svetli;
Mrakovi dol' stanujejo
In srca omrazujejo;
Prid' vrh planin,
Nižave sin!
4. Men' čiste sape zrak vedre,
Mi jasnijo glavo, srce;
Tam dol' megle se vlačijo,
Duhá moré in tlačijo;
Prid' vrh planin,
Nižave sin!
3. Poln čvrstih je cvetic moj stan,
Stoje viharju, zimi v bran;
Tam dol' mehkužne hirajo,
Se razcveto, že vmirajo;
Prid' vrh planin,
Nižave sin!
5. Studenci bistri mi tekó,
Pojé mi čredo in travó;
Tam dol' se reke zbirajo,
Jezove, breg podirajo;
Prid' vrh planin,
Nižave sin!

6. Po jasnem meni solnce gre,
Al' zvezde migljajo svetlé;
Tam doli strele švigajo,
Med gromom hiše vžigajo;
Prid' vrh planin,
Nižave sin!

Bl. Potočnik.

12. Lovska pesem.

Živo.

Dr. G. Ipavic.

1. Tje v gozd se čem po - da - ti, Ve - se - lja po - i -

ska - ti, Jaz kre - pek lo - vec sem, Jaz kre - pek lo - vec

Nekoliko počasneje

sem. Za les in gozd skr-be-ti In s stre-lom zver za-

de-ti, Le to me ve-se-li, Le to me ve-se-li.

2. Čez gore in doline,
Iz gozda na ledine,
Jo maham celi dan.
Kak' hitro čas mi zgine,
Za uro ura mine,
Ko plaho zver podim.

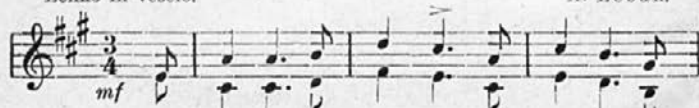
3. Ko solnce slovo vzame
In megla padat' jame,
Zvršeno delo je.
Tedaj pustim pa polje,
Doma sem dobre volje,
Pobožen lovec sem.

Detela.

13. Pastir.

Lehko in veselo.

A. Leban.

1. Na hri-bu ze-le-nem Mi hi-ša sto-

ji, O-ko-li nje drev-je Pri-jet-no cve-ti, 2. Tam

v hle-vu le-se-nem Ži-vi-no re-dim, Na

Od začetka.

pa - šo jo go - nim, Ve - se - lo ži - vim,

8. Na paši veselje S piščalko imam,
In pesmice peti Premile jaz znam.
5. Najprvemu solnce Mi kočo zlati,
In prvemu potok Mi žejo gasi,
7. Na gorah visokih Stanuje pastir,
Kjer vedno kraljuje Tihota in mir.
4. Radujem se, pojem Pri čredi vse dni,
Ko ptica v goščavi Živim bres skrbi.
6. Kaj tamkaj počnejo V dolinah ljudje,
Kaj v tujih deželah, Skrb mala mi je.
8. Le včasih oblaki Vojskujejo se,
In švigajo strele In v dole lete.
9. Al' vendar se groma In bliska požar
Sosedove hiše Ogiblje vsekdar.
10. Na gorah visokih Pri čredi vse dni
Jaz piščem in pojem — Živim brez skrbi.

Janez Bilec.

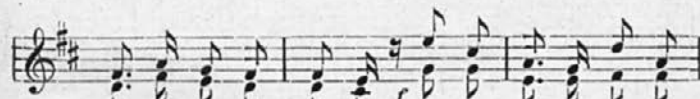
14. Anica in piščeta.

Ljubeznivo.

G. M.

1. Hi - tro, hi - tro, lju - ba ma - ti! Pi - škam

mo - ram je - sti da - ti: Daj - te pi - škam pro - se -

ka! Pro - si - - jo že pi - šče - ta.

2*

2. Pik, pik, pik! kako, letijo,
Glej, kako se veselijo!
Kako rađe zobljejo!
Vboge piške lačne so.
3. Kokla zrn se ne dotika,
Piščetom jih ne odmika:
Mati dobra kaj stori,
Da otroke preskrbi!
4. Piške so se nazobale,
Lehko bojo zdaj šetale;
Vse za koklo čivkajo. —
Kam jih le zdaj vedla bo?
5. Čujte, čujte! kokla vpije.
Videti čem, kaj se vije.
Grdi kanjuh je pridrl,
Kokli piško bo požrl!
6. Kokla svoje piške brani,
Grdi kanjuh mora strani,
Oh, pogledjte mamica,
Kako piške rada 'ma!
7. Glej, s perotni jih odeva
In na prsih jih ogreva;
Lehko tu počivajo:
Strah in zima jih ne bo.
8. Mama, tak bom jaz zavpila,
K vam pribežala, se skrila,
Kadar pride dušni tat,
Me v nesrečo zapeljat.

A. M. Slomšek.

15. Orač.

Živo.

M. Vilhar.

1. Po-mlad že tr - ka, Hajd na no - ge!

Nam bo o - gre - la Mo - ško sr - ce.

Plug iz - pod stre - he, Bra - no na dan,

Jar - me na vo - le, Kdor ni za - span,

Jar - me na vo - le, Kdor ni za - span!

2. Zemlja je tala,
Svet' Valentin
Vabi na delo;
Dela sem sin!
Zgodaj naprežem,
Plug že držim,
V desno in levo
Brazde drobim.

3. Seme posejem
V razor spet nov:
Kadar povlečem,
Idem domov.
Sprežem voliče,
S plugom pa v kraj!
Jesen klicala
Bo ga nazaj.

M. Vilhar.

16. Plevice.

Počasno.

M. Vilhar.

1. Me smo de - kli - ce ve - se - le, Ka - kor

be - la ro - sa mla - de, In pre - pe - va - mo kaj

ra - de, Ka - dar ži - to ple - ve - mo.

2. Urno, urno, sestre drage,
Ves plevel iz plodne njive
In sadike vse škodljive
Urno naj populimo!
3. Krog in krog pojo škrlice,
Proti solnčeku letijo,
In molitvice puhtijo
Gor za njimi do neba.

4. Urno, urno, sestre drage!
Njivo moramo dopleti,
In potem pa pesem peti
Večnemu na večno čast!

M. Vilhar.

17. Ženjica.

Veselo.

M. Vilhar.

1. Su - kaj - mo sr - pi - če, De - kle - ta mla-

de, Vr - ti - mo sno - pi - če, Se sme - ja sr-

ce. 2. Po - bru - si, se - stri - ca Srp z ur - no o-

slo; Hi - tre - je pše - ni - ca Po - pa - da v ro - ko, Hi-

tre - je pše - ni - ca Po - pa - da v ro - ko.

3. Naj solnce pripeka,
Naj lice gori,
Pot s čela se steka,
Zaliva oči.

4. Nas vetrec otira,
V obraz nam pihlja,
Nam z lasci prebira,
Si v sanjках igra.

5. Vesele bodimo
Tak zdrave, gibke;
Gospe ne želimo
Bit' bolne, blede.

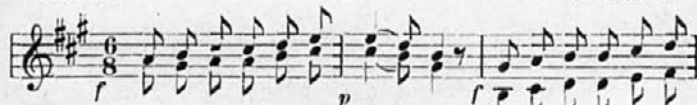
6. Sukajmo srpiče,
Dekleta mlade,
Vrstimo snopiče,
Se smeja srce.

Bl. Potočnik.

18. Veseli mlatiči.

Živahno.

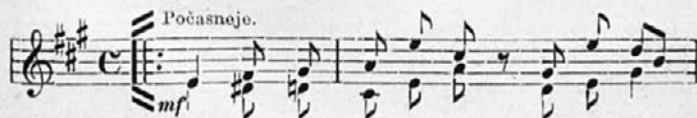
G. Rihar.

1. Že je pre-te-ke-l čas žet - ve, Že je pre-te-ke-l čas

set - ve, Pri - šel je, pri - šel čas mlat-ve;

Daj - mo le pi - ka - pok, pi - ka - pok,

pi - ka - pok, Daj-mo le pi-ka-pok, pi-ka-po-ka,

I. II.
pik, pok, pok, pi - ka, po - ka,

pi-ka, pok, pi-ka, po-ka, pi-ka, pok, pi-ka, po-ka,

pi - ka, pok, pi - ka, po - ka, pi - ka, po - ka,

pi-ka, po-ka, pi-ka, po-ka, pi-ka, po-ka, pi-ka, po-ka,

pik, pok!

2. Fantje, dekleta! vstanimo,
Hitro nasajat začnimo,
Par le za parom vložimo;
Dajmo le: pika, pik, pok!
3. Snope po štir' obračajmo,
Rejte pa urno sukajmo,
Zraven veselo ukajmo;
Dajmo le: pika, pik, pok!
4. Naglo za cepce primimo,
Dobro po snopih našgimo,
Čisto, le čisto mlatimo;
Dajmo le: pika, pik, pok!
4. Vendar tud' ne pozabimo,
Da od Boga vse dobimo;
Njega zato počastimo.
Dajmo le: pika, pik, pok!

J. Volčič.

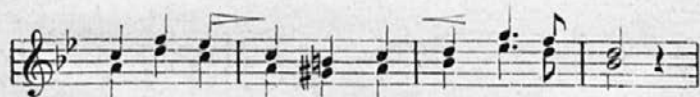
19. Grabljice.

Hitro.

M. Vilhar.

1. Zi - mo in po - mlad po - či - va - le ste,

Gra - blji - ce mo - je, od zdaj pa več - ne!

Ko - sa že po - je, hajd, hajd na go - ro,

Hajd na ze - le - no go - ro!

2. Dečko pred manoj z veselo roko
Brusi in šviga strupeno koso;
Travica pada in pada pred njim,
Jaz pa raztepam za njim.
3. Rožice blede krog mene leže,
Več jim ne bije nedolžno srce;
Moje pa bije in bilo še bo,
Jemljem od rožic slovo.
4. Solnce pripeka, v zagrabeek hitim,
Mešam, obračam, se jako drvim;
Preden še luna zasije na me,
Seno pod streho je že.
5. Urno in čisto pograbite ve,
Grabljice moje, travice lepe!
Kadar dograbimo mrvo nocoj,
Gremo počivat takoj.

M. Vilhar.

20. Predica.

Živo.

Dr. G. Ipavie.

1. Le pre-di, de-kle, pre-di, Prav le-po nit na-

re-di, Da se ne bo kro-ti-či-la In

ne te-kal-cu tr-ga-la, In ne te-kal-cu

tr - ga - la. Drrr, drrr, drrr.

2. Poštena je predica,
In stara je pravica,
Da tisto dekle kaj velja,
Ki sprede krilo si doma.
3. Marijo glej! devico,
Nevtrujeno predico:
Kako je predla, spletala
Za božje dete Jezusa!
4. Le predi prav vesela!
Boš li si pesmi pela,
Kolovrat pojde raj okrog,
Poteče lepša nit od rok!
5. Kolovrat tiho teče;
Naj tovaršica reče,
Kar je v nedeljo slišala
V propovedi prav lepega.
6. Nit tanko boš storila:
Glej! da se boš spomnila,
Kako življenje rahlo je,
Ki kakor nit pretrga se.
7. Prejo bo tkalec hvalil,
Čez njo ne bo se žalil!
Pri Bogu boš pohvaljena,
Če ne boš razžalila ga.
8. Le pridno, dekle, predi,
Prav lepo nit naredi!
Smrt skoraj nit utrga že,
Kolo življenja vstavi se.
9. Kar tu si boš naprela,
Š seboj boš v večnost vzela:
Čednostij lepih sukunjico,
Al' pa pregrehe butaro.

A. M. Slomšek.

21. Šivilja.

Veselo.

M. Vilhar.

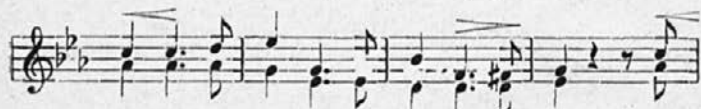
1. Ši-van-ka, le ur-no O-bra-čaj se ti, Ker

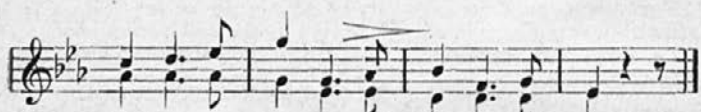
ši-va-ti me-ni Se si-la mu-di! 2. Ni-

kar me ne zba-daj, Mi te-kaj glad-ko, O-

ble-ka da le-po [Se - ši - ta mi bo, O-

ble-ka da le-po Se - ši - ta mi bo.

3. In, nitka, ne trgaj,
Se mi ne zmikuj,
Nikar ne nagajaj,
Gosto zavezuj!	7. Pa tudi na sebe
Pozabit' ne smem,
Za obleko najlepšo
Skrbeti si vem.
4. In solnce skoz okno.
Sijaj mi svetlo,
Da nitko udeti
Bom mogla urno.	8. Obleka najlepša
Je čisto srce —
Nedolžnosti halja
Za leta mlade.
5. Šivilja pošteno
S šivanko živim,
Pod streho na gorkem
Dovoljno sedim.	9. Ta obleka ne stara
Nikoli se ne,
Nje barva ko rož'ca
Prelepo cvete.
6. Zadosti šivanja
In dela imam,
Izdelano slabo
Iz roke ne dam.	10. Je lepša ko zarja
In solnce zlato,
O blagor mladenki,
Ki mara za njo!
11. Za tako obleko
Skrbeti si čem,	V njej kedaj v nebesa
Med svate pojdem.

(Nazadnje dostavi se še prva kitica.)

A. Prapotnik.

22. Perice.

Veselo hitro.

L. Cvek.

1. Ma - ti za - kli - će pri-dne de - kli - ce:
Sraj-ce, ro - kav-ce, ru-te in pe - će,

Hi - tro vsta - ni - te, prat se mu - di!
Pr - te po - ber' te, prat se mu - di!

Pr - te po - ber' te, prat se mu - di!

2. Lužit' končale, lugste izprale, 3. Dobro ožmite ino splahnite,
Le na perišče nesite prat! Vmazano pustit' b'lo bi grdo;
Ptičke vesele vam bodo pele, Solnce sušilo vam bo perilo,
Ribice hoč'jo vas pozdravljat'. Belo ko sneg se bliščalo bo.

4. Prav spokoriti, dobro omiti
Grešniki mor'no svoje srce;
Milost bo s'jala, srce nam vžgala,
Da bo v ljubezni svetilo se.

J. Fleišman.

23. Čebelar.

Lehko.

G. M.

1. Bu - če - li - ce, ro - ji - te, Iz u - lja iz - le - ti - te! Po

pi-sa-ni li-va-di Se zi-blje dih po-mla-di; Raz-
pri-te pe-rot-ni-ce, Pre-lju-be si-ro-ti-ce!

2. Skopneli so snegovi,
Potihnili vetrovi,
Ze rožice cvetijo,
In kronice dišijo;
Bučelice, rojite,
Na pašo izletite!

3. Po nebu solnce plava,
Vesela je narava;
Metulj po polji leta
Od cveta pa do cveta;
Bučelice, rojite,
Na cvetje poletite!

4. Le pojdite po polji
Po cveticah okoli,
Medic mi naberite,
Na dom ga nanosite,
Da boste svoje cele
Za zimo preskrbele.

5. Naložite nožice
Za božične potice,
Napolnjevajte stene
Za svečnike crkvene;
Bučelice, rojite,
Iz ulja izletite!

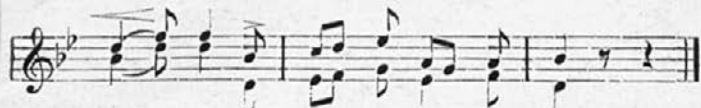
Fr. Cegnar.

24. Jutranje solnce.

Veselo.

Po napevu A. Bichlerja.

1. Bu - di - jo v svet-li zar - ji se
ven - ča - ne go - re, Kjer soln - če - ce ru-

me - no le - po nam vzha - ja že.

2. Le pridi, solnce zlato, odkrij nam svet neznan,
Noč črna naj izgine, kraljuje beli dan!
3. Zelena trava vstaja, in črvič oživi,
Vse lepo solnce božje na svetu obudi.
4. Po srebro-svetlej rosi ledine plavajo;
Na vrtu rože moje veselo vstajajo.
5. Skakljajo, ščebetajo po gaji ptičice,
In tebe vesele se, preljubo solnčece!
6. Že kmetič gre na polje in hvali stvarnika,
Pastirček dobre volje živin'co past pelja.
7. Kako pač lep, ljubezni vreden v nebesih On živi,
Ki tebe je iz nič ustvaril, oj lepo solnce ti!

J. Virk.

25. Dobro jutro.

Veselo.

Dr. B. Ipavc.

1. Lah-no gi - ne Gro-za tmi - ne, Pe-te-li-na glas

Dra - mi ti - ho vas: Do - bro ju - tro!

Do-bro ju - tro! Do - bro, do-bro ju - tro!

2. Mrak se vrne
V jame črne,
Temne zemlje dno,
Zvezde gasnejo:
Dobro jutro!	4. Svet se maja
Ino vstaja;
Ptiči zapoje,
Duri se odpro:
Dobro jutro!	6. Vname delo
Se veselo
Neštevilnih rok,
Vrt miglja in log:
Dobro jutro!
3. Skozi vrata
Neba zlata
Zora približi,
Nebo rudeči:
Dobro jutro!	5. V bliska slavi
Zdaj pozdravi
Plan, goro in zrak
Solnce beli trak:
Dobro jutro!	7. Solnce hoče
Biti vroče,
Odnehava hlad;
Toraj zadnjokrat:
Dobro jutro!

Podgorski.

26. Zjutraj.

Milo.

Napev narodni.

1. Soln-ce čez hrib-ček gre, Lu - na pa za go - re;

Zvez-di - ce pre - svet-le Se po - to - pe.

Drum - la, dru - la - di, drum - la, dru - la - di,

Zategneno

drum - la, drum - la, drum - la, drum - la, dru - la - di.

Zve-zdi - ce pre - svet - le Se po - to - pe.

2. Solnce čez hribček gre,
Rožice se bude,
V rosi pa njih glave
Krasno blišče.
3. Solnce čez hribček gre,
Ptičice žvrgole,
Žarkov se vesele,
K nebu lete.

4. Solnce čez hribček gre,
Pesni v nebo done;
Rajati tudi sme
Moje sree.

M. Vilhar.

27. Cerkvica.

Lahno.

Dr. G. Ipavic.

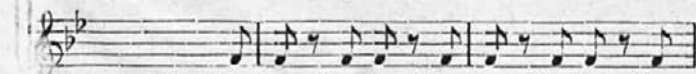
1. Cer - kvi - ca vrh go - re, Cer - kvi - ca

be - la! Vsak dan po - zdra - vlja te Du - ša ve -

se - la. Bim bam bim bam bim

pp bim bam bim bam bim bam bim

bam bim bam bim bam bim bam bim
 bam bim bam bim bam bim bam bim bam bim bam bim
 bam bim bam bim bam bim bam
 bam bim bam bim bam bim bam bim bam.

2. Zjutraj že, ko zlati 3. Tebe čez dan oko 4. Saj mi tako ljubo
 Solnce planine, Zmer pogleduje, Gledaš z višave,
 Srčne pozdrave ti Srce večerne ti S holmca zelenega
 Diham 'z doline. Zdihe daruje. Daješ pozdrave.
5. Zvonček me tvoj budi 6. Zatorej, vrh gore
 Zjutraj iz spanja, Cerkvica bela,
 K delu, k pokoju spet Vsak dan pozdravlja te
 On mi pozvanja. Duša vesela.

Fr. Levec.

28. Večer.

Zmerno.

Napev slovanski.

A.

 1. Ti - hi mrak zem - ljo po - kri - va, Lu - na
 sred ne - ba ve - sla; V go - zdu sla - vec že po -

Zmerno.

G. Rihar.

2. Božji sel skrbno iz raja
V solzne kraje pride spet,
S spanjem vtrujene navdaja,
Pokoj nosi križem svet.
3. Ne žaluje več sirota,
Rana več je ne boli,
Ker jo v tihi sen zamota,
Žalost vsako prepodi.

G. Krek.

3*

29. Večernica.

Veselo.

A. M. Slomšek.

1. Glej-te! že soln-ce za-ha-ja, Sko-raj za go-ro bo

šlo; Hla-den po-či-tek nam da - ja:

Pojd'-mo ve-se-~~le~~ do-mó! Čuj-te zvo-ni-ti! Po-

či-vat zvo-ni. Čuj-te zvo-ni-ti! Po-či-vat zvo-ni.

Zvo-ni, le zvo-ni ni-coj,

Slad-ko po-či-vat za-poj!

2. Čujte po drevji šumeti,
Glejte, kak' vetrič pihlja!
Urno! že začne mračiti,
Hitro, da bomo doma!
Čujte zvoniti i. t. d.

3. Delo smo danes storili,
Naj se vsa ves veseli;
Bomo se tud' poživili:
Že se večerja hladi.
Čujte zvoniti i. t. d.

4. Sedimo k mizi in jejmo
S pametjo božje dari;
Srce hvaležno imejmo
Stvarniku, ki nas živi!
Čujte zvoniti i. t. d.
5. Vzemimo jedi in pijmo
Sladkega vinca bokal;
Poleg Očeta hvalimo,
Ki nam je takega dal!
Čujte zvoniti i. t. d.
6. Zdaj si počijmo po volji,
Naj nas petelin vzbudi,
Kedar škrjanček na polji
Jutrnjo pesem žgoli!
Čujte zvoniti i. t. d.
7. Vsi bomo nekdam zaspali,
V miru počivali vsi;
Delo na vselej končali,
V hišo Očetovo šli:
Takrat zvonovi
Zvonite lepo!
Kličite, tja nas domo:
Kličite v sveto nebo!

A. M. Slomšek.

30. O mraku.

Zmerno.

Napev narodni.

1. Na tra - ti - co se - dem, Po - či - vam slad-

ko; Mrak svo - je gri - nja - lo Raz - pe - nja tem-

no, Mrak svo - je gri - nja - lo Raz - pe - nja tem - no.

2. Vse trudno utihne,
Zapira oči;
Sam slavček še v dolu
Mi srce topi.

3. Na nebu budijo
Se zvezde goste,
Oživljajo v meni
Nebeške želje.

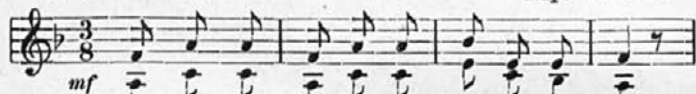
4. Tam gori moj Oče,
Moj svetli je dom,
Po volji njegovi
Če živel tu bom.

M. Kastelec.

31. Pomlad.

Živo.

Napev narodni.

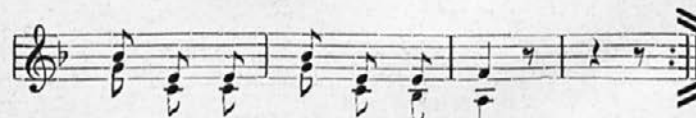
1. Sneg za to le - to slo - vo je že vzел,

Hra - nil je star - ček svoj ča - mar ve - sel;

Zeb' - ca za - pe - la, s par - ne zle - te - la:

„Nis' me še mra - zek ti vzел!“

2. Slišiš po gaji prepevati tam!
Ptički veseli spet prišli so k nam;
Kak' žvrgolijo, tebe budijo:
„Lepa nedolžnost, le vstan'!“
3. Tamkaj po polji, po njivah povsod
Zgodaj prepeva škrjančekov rod;
Kvišk' se podaja, lepo obhaja
Solnca veselega god.
4. Tamkaj, kjer solnce potoke srebri,
Pen'ca vesela na vrbi sedi;
Lepo prepeva in se ogreva,
Stvarnika svoj'ga časti.
5. Tebi priroda na smeh se drži,
Ona zdaj novo obleko dobi:
Trate zelene, rož'ce rumene,
Jako nas to veseli.
6. Črešnja vsa bela na griči stoji,
Gleda na breskvo, ki v vrtu cveti.
Vse razcveteno in omlajeno
Teb' se naproti smeji.
7. Vse se zdaj giblje, veselo živi,
Cvetu na vsakem bučel'ca sedi.
Tam po ravnini, lepi ledini
Deček metulje lovi.
8. Tamkaj po solnčnih goricah poglej,
Pridni pastirci kak' imajo raj;
Ovč'ke pasejo, lepo pojejo,
Hola! kak' juckajo zdaj!
9. Mnogo veselja res pomlad nam da,
Urno pa nas do poletja pelja;
Leto brž mine, tud' jesen zgine,
Zima nam roko poda.
10. Tak' bo minila tud' tvoja mladost,
Tak' spremenila življenja sladkost;
Vse bo minilo, vse se stemnilo,
Prišla bo smrtna bridkost.

32. Pomladnji izprehod.

Zmerno veselo.

Napev narodni poljski.

1. Za ma-no o-sta-ni, o me-sto! Z ve-

se-lo te du-šo pu-stim; Čez trav-nik, čez po-lje in

ce-sto Od gri-ča do gri-ča hi-tim.

Tra-la-la, tra-la-la, tra-la-la,

tra-la-la, tra-la-la-la. la,

2. Sijati pomlad je začela,
Gorkoti umika se mrz;
Vsa zemlja je zopet vesela,
Veseli je človeški obraz.

3. Studenec in reka se taja,
Vsa rast iz zemljice hiti,
In tu se in tam izprehaja
Družina veselih ljudi.

4. V najkрасnejši dobi nam leta, 6. Tud' meni srce se dviguje,
 Naj človek bo star ali mlad, Skrbi pa umikajo se;
 Veselja up največ obeta, Iz misli se misel mi snuje,
 Obeta še mnogi nam sad. Iz radosti radost cvete!
5. Oj, kar je življenja po sveti, 7. Veselje mi daje peruti,
 In kar je na zemlji stvari, Ko ptiču, ki ječe je prost;
 Ko pomlad začenja cveteti, Zemlje skoro noga ne čuti,
 Vse giblje se in veseli. Navdaje me up in mladost.

F. Levstik.

33. Drevo v cvetu.

Ne prehitro.

Napev narodni.

1. Ko gle-dam spo - mla-di Cve - to - če dre-
 Ve - se - lja se sme-je Mi sr - ce slad-

Živahno.

vo, La la la la la la la la la
 ko.

la la la la la la la la la la la la.

2. Vseh vrtov je slava,
 Vseh vrtov je kras,
 Prepevajo ptice
 Mu hvalo na glas.
3. Iz cveta bučele
 Nabirajo med,
 Napravljajo 'z njega
 Nebeško si jed.
4. In v senci njegovi
 Pozabi se trud;
 Glavičici sivi
 Prijazno je tud'.
5. Zatorej ko vgladam
 Cvetoče drevo,
 Veselja se smeje
 Mi srce sladko.

M. Valjavec.

34. Kimavec.

Živahno.

J. Fleišman.

1. Tr - ti - ca mi - la, Te - be ča - stim; Dra - ga mi

bi - la, Do - kler ži - vim. 2. Gro - zdi - če slad - ko

Zo - bat ve - liš, Ter nam pre - žlaht no Vin - ce ro -

Dopev.

diš. Tr - ti - ca mi - la, Te - be ča - stim;
Dra - ga mi bi - la, Do - kler ži - vim.

Dudl, dudl, dudl, dudl, dudl, dudl, Dudl, dudl, dudl, dum.

3. Ti si kraljica
Zlatih cvetic,
Sok tvoj družica
Vseh veselice.

4. Trtica mila,
Tebe častim.
Draga mi bila,
Dokler živim.

M. Vilhar.

35. Hribček.

Živo.

Napev narodni.

1. En hrib-ček bom ku-pil, Bom tr-te sa-

dil, Pri-ja-tle po-va-bil, Še sam ga bom pil.

Veselo.

Napev narodni.

1. En hrib-ček bom ku-pil, Bom tr-te sa-
Pri-ja-tle po-va-bil, Še sam ga bomdil,
pil.

Tra la la la la la la la la la, tra la

la la la la la la la la la, tra la la la la la la

la la la, Še sam ga bom pil.

2. Tam gori za hramom
En trsek stoji,
Je z grozdjem obložen,
Da komaj drži.

4. Konjiči škrebļajajo
In voz'jo težko,
Ker vince peljajo,
K'je močno sladko.

3. Že čriček prepeva,
Ne more več spat';
V trgatjev velela,
Spet pojdemo brat.

Iz Razlagove pesmarice.

36. Lastovki v slovo.

Lahko.

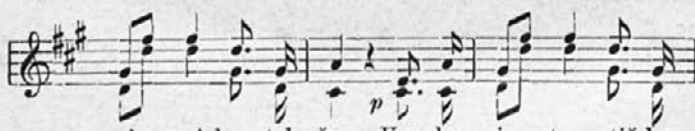
V. Orožen.

1. Mr-zli ve-ter te-be že-ne, Ljuba pti-či-ca, od

nas, Ki znađ li - pi - ce ze - le - ne Pe - la

si mi kra-tek čas. Vsa-ko ju - tro, ptič-ka

mo - ja, Ra - no si pre - pe - va - la; Vsa-ko

noč je pe-sem tvo - ja Sladko me za - zi - ba - la.

2. Kadar koli si zletela
V svoje drobno gnezdece,
Vsakokrat si mi zapela
Milo pesem v srčece.
Zdaj pa iz zvonika line
Zadnjo pesem žvrgoliš,
Ker črez hribe in doline
V tople kraje si želiš.

3. Zdaj boš zapustila mene,
Oj kak' srce me boli —
Mrzli veter tebe žene,
Pojdi, kam te veseli! —
Oh, da ni mi perje dano!
Rad, o rad bi spremljal te;
Pa v ledovje zakovano
Moje revno je srce.

V. Orožen.

37. Zima.

Čvrsto.

J. Hašnik.

1. Ne-sreč-na zi-ma mra-zi me, mra-zi me, mra-zi me, In

dol-go proč ne spra-vi se, spra-vi se. Ov-be!

2. Ledeni kriv'c in sever še
Nemilostljivo brije me.
Ovbe!	4. Če solnce pa le iskre da,
Življenje zopet vse ima.
O da!
3. Pod snegom zemlja skriva se,
In kakor mrlič taka je.
Ovbe!	5. Po gorkem jugu pripelja
Spomlad se zopet pisana.
O da!

ovbe = au weh

6. Spomlad veselo lice 'ma
 In nam prijazno se smehlja.
 O da!
8. Ko slišim mile pesmice,
 Mi sili ukat srčeece:
 Juhe!
7. Spet priletijo ptičice,
 In k petju tudi vab'jo me.
 Juhe!
9. Bo prišla tudi kukov'ca
 In z drevja glasno kukala:
 Kuku!
10. Jaz čem pač hvalit' Stvarnika,
 Ki zmiraj nas tak' rad ima.
 Da, da!
- J. Hašnik.

38. Šolarji pri jaslicah.

Veselo.

Dr. G. Ipavic.

1. O ja - sli - ce lju - be, Ka - ko ste le -

pe! Pri vas tak ve - se - lo Nam

Nekoliko počasneje.

bi - je sr - ce, Nam bi - je sr - ce.

2. Ni lepšega časa,
 Božični ko čas,
 Ko Jezus sam dete
 Je prišel do nas.
4. Kak sveti, o dete,
 Se tvoj nam obraz!
 Kak svoje ročice
 Steguješ do nas!
3. On, Bog vsemogočni,
 Se v hlevce poda
 In jaslice revne
 Za ljubo ima.
5. Nas vabiš vse k sebi,
 Nas ljubiš srčno,
 Nas hočeš objeti,
 Peljati v nebo.

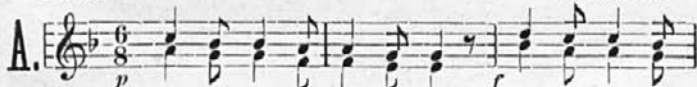
6. Pastrički veseli
Kak k tebi hite!
Darove nesejo,
Pred tabo kleče.
7. Tud' mi otročiči
Bi dali dari,
Pa revčki smo vbogi,
Nič našega ni!
8. Ko b' rožce cvetele,
Koj šli bi po nje,
Najlepših bi brali,
Nabrali za te!
9. Bi zibelko tvojo
Ovenčali vso,
Do hlevca potros'li
Bi ž njimi stezo.
10. Al' rožic prinesti
Ne mor'mo s polja,
Zatorej naj srce
Za rož'co velja.
11. Ponižno jih damo
Vse tebi za dar,
Te pros'mo, o dete,
Ne zvrz' jih nikar!
12. Le tebi služili
Vsi bomo lepo,
Vse tvoje nauke
Slušali zvesto.
13. Ti bodi nam vedno
Povsod pred očmi,
Za seboj nas vodi
Življenja vse dni.
14. In nekdam pripelji
Nas srečno s sabó —
- Tje k angeljčkom svojim
V veselo nebo.

A. Praprotnik.

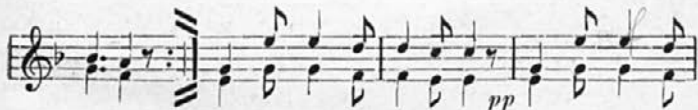
39. Vse mine.

Lahno.

V. Orožen.

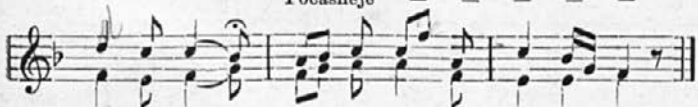

1. Kje so mo-je ro-ži-ce, Pi-sa-ne in
Moj' ga sr-ca lju-bi-ce Žlaht-no so cve-

be-le? Ah, po-mlad je šla od nas, Vze-la sta jih
te-le —

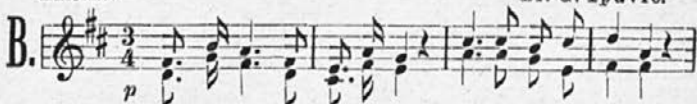
Počasneje

zi-ma, mraz, Vze-la sta jih zi-ma, mraz!

Zmerno.

Dr. G. Ipavio.

1. Kje so mo-je ro-ži-ce, Pi-sa-ne in be-le?

Moj'-ga sr-ca lju-bi-ce žlaht-no, žlaht-no so cve-

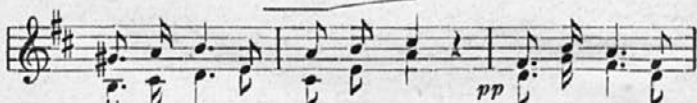
Hitroje

te-le — Ah, po-mlad je šla od nas,

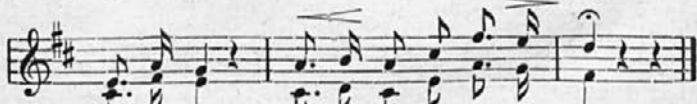
Počasneje

Prva hitrost

Vze-la sta jih zi-ma, mraz; Ah, po-mlad je

Počasneje

šla od nas, Vze-la sta jih zi-ma, mraz!

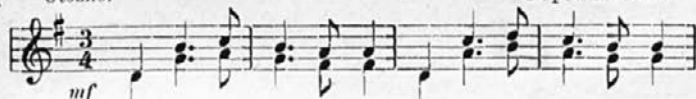
2. Kje so moje tičice,
Kam so odletele?
Oh, nedolžne pevčice,
Kak so žvrgolele —
Zanjke b'le nastavljenje,
Tičke so se vjele vse.
3. Kje je hladni potok moj,
Kjer sem se sprehajal,
Ko skušnjav nevarni boj
Mene je obdajal? —
Suša velika bila,
Zemlja je popila ga.
4. Kje je moja utica,
Utica zelena?
Kje je hladna senčica,
'z lipice spletena? —
Hud vihar podrl je njo,
Ah, zelena več ne bo!
5. Kje je tista deklica,
V vrtu je sedela?
Lepa, kakor rožica,
Pesmice je pela —
Hitro, hitro mine čas,
Mine tudi lep obraz.
6. Kje je pevec zdaj vesel,
Ki je to prepeval?
Naj bi enkrat še zapel,
Kratek čas nam delal! —
Hitro, hitro mine čas,
Ah, ne bo ga več pri nas!

V. Orožen.

40. Gozdič je že zelen.

Otožno.

Napev narodni.

1. Go-zdič je že ze-len, Trav-nik je raz-cve-ten,

Ptič - ki pod ne - bom Ve - se - lo po - jo.

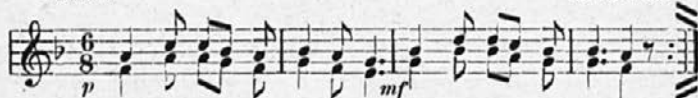
2. Ptički, jaz vprašam vas,
Al' bo kaj skor' pomlad,
Al' bo kaj skoraj
Zelena pomlad.
3. Pomlad že prišla bo,
K' tebe na svet' ne bo,
K' te bodo djali
V to črno zemljo.

Narodna.

41. Lipa.

Počasno

D. Jenko.

1. Li - pa ze - le - ne - la je Tam v di - še - čem ga - ji,
S cvet - jem me po - si - pa - la; Djal sem, da sem v ra - ji.

2. Ve - je raz - te - za - va - la K ne - bu je vi - so - ko,

Me - ni pa - je do sr - ca Se - ga - la glo - bo - ko.

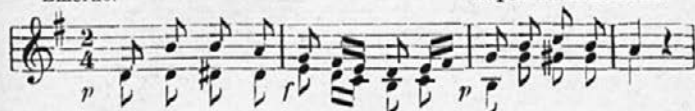
3. Ptičice je miljena
V senčico vabila;
Kadar ležal sem pod njo,
Me je ohladila.	6. Zopet bodo ptičice,
Ptičice presladke
Pesmice prepevale,
Pesmice pregladke.
4. Sedaj pa je revica
Skoraj ovenela;
Cvetje, perje ljubljeno
Zima je odvzela.	7. Pa boš zopet lipica
V senco nas vabila,
Dragim svojim srčeca
Miljeno hladila.
5. Spavaj, draga ljubica!
Večno ne boš spala;
Nova pomlad zelena
Novi cvet bo gnala.	8. Bratje naši se hlade
Radi v tvoji senci,
Prsi, čela in glave
Opletaje z venci.

M. Vilhar.

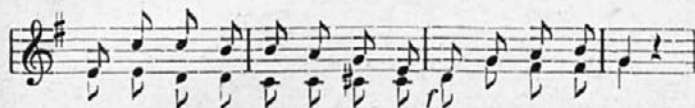
42. Sarafan.

Zmerno.

Napev ruski narodni.

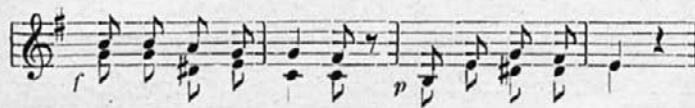
1. Sta-ra ma-ma, o ne ši-vaj Sa-ra-fa-na več,

Pu-sti de-lo in po-či-vaj, Zla-ti čas je preč!

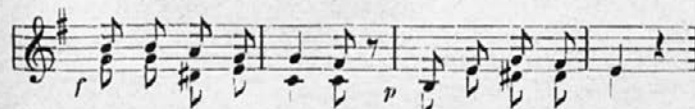
2. „Hčer-ka kme-ni se-di, Lju-ba hčer-ka ti!

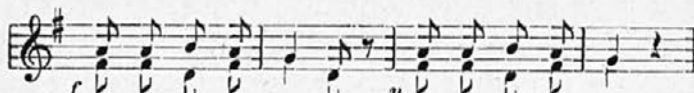
Mla-da si, pa ve-di, Da mla-dost zbe-ži.“

3. „Po-ješ ve-se-li-ce Ka-kor ptič slad-ko;

Be-reš si cve-tli-ce, Pa mi-nu-lo bo!“

4. „Pre-šla bo-do le - ta, Ž njim' ve-se - lja slaj,

Lic ru - de - čih cve - ta Več ne bo na - zaj,

Lic ru - de - čih cve - ta Več ne bo na - zaj!“

5. „Tu - di jaz sem pe - la, Mla - da de - kli - ca;

Zdaj sem ti - ha, ve - la, Sta - ra ma - mi - ca!“

6. „Al' nad hčer - ko sla - dje vži - vam Pre - šlih ve - se - lin,

Sa - ra - fan ru - de - či ši - vam V mla - dih let spo - min.“

Ruska.

43. Mati pri zibeli.

Sočutno.

G. M.

Musical notation for the first part of the song, consisting of three staves of music in C major, 4/4 time. The melody is simple and gentle, with a piano dynamic marking. The lyrics are written below the notes.

1. A - jaj, a - jaj, ljub - ček moj! De - te
 trud - no si ni - coj. A - jaj, a - jaj, de - te
 mo - je: Zi - blje ma - ti in mu po - je.

2. Pridi, pridi grlica,
 Boš mi dete zibala;
 Dete moje mehko spalo
 In ne bo se nič jokalo.

4. Lepe rožice cveto,
 Belo, modro, pisano;
 Jutre bova zgódaj vstali,
 Lepe rože bova brali.

3. Zunaj lepo jagnjiče,
 Jagnje lepo belo je;
 Jagnje bode priskakljalo,
 Dete moje pozibalo.

5. Priletite angeljci,
 Vi nebeški družjeji;
 Dete boste varovali,
 Njemu sladko spanje dali.

6. Kadar pridno dete spi,
 Ljubi Bog nad njim bedi,
 Kadar dete tiho aja,
 Bog mu sladke sanje daja.

A. M. Slomšek.

44. Sirota.

Počasno in srčno.

J. Weiss.

Musical notation for the first part of the song, consisting of one staff of music in B-flat major, 3/4 time. The melody is simple and gentle, with a piano dynamic marking. The lyrics are written below the notes.

1. Ma-ti zi-blje, le-po po - je, De-te mi - lo se sme-

hlja, Še ne ve za tu-ge svo-je, Ne za

ža - lo - sti-sr - ca, ža - lo - sti sr - ca.

2. Mati vmerje, zlata mama,
Milo joče deklica,
Po širokem svetu sama
Se ozira Milica.
3. Le za mamu srce bije,
Mamo išče le oko,
Mami le ljubezen klije,
Mamo usta kličejo.

4. Tam na grob ji venec dene
Žlahtnih rožic, lep, cveteč;
Z vencem deklica povene,
Nju zdaj nič ne loči več!

Dr. J. R. Razlag.

45. Zapuščena sirotica.

„Lju-bi mo-ji o-tro-či-či, Va-ša se-stri-ca naj

bom! Ni-mam a - te - ja, ne ma-me In ne

vem, kje moj je dom." 2. "Ti si vma-za-na in

gr-da, Stu-diš se o-tro-kom vsem; I-di

in se pre-ob-le-ci, Poj-di k svo-jim sta-ri-šem!"

3. "Oh, umrli so mi mati,
In očeta ne poznam;
Kdo mi hoče srajco dati?
I česati se ne znam."	6. "Naj pri vas bom, otročiči,
Oh, ne bodi naj vas sram!
Strgana sem s'cer in bleda,
A pokrižati se znam."
4. "Nimam reva kaj obuti,
In pod streho kam ne vem;
Krog po svetu se potikam,
Med otroke tud' ne smem."	7. "No, pa bodi sestra naša,
Bratci tvoji bodemo;
Belo srajčko tebi dati
Čemo, vmiti te lepo."
5. "Ako pridem v hišo, dajo
Skorjo kruha mi za dar,
Hitro dalje mi velijo,
Ni nikomur za me mar."	8. "Mamko bomo naprosili,
Naj te v hišo vzamejo;
Ateju priporočili,
Naj ti kupijo suknjico."

A. M. Slomšek.

46. Rožmarin.

Zmerno hitro.

Napev narodni.

1. Ra-sti, ra-sti, rož-mar-in, Ti de-

vi - ški drag spo - min. Rož - ma - rin i -

ma svoj duh, Naj bo ze - len, al' pa

suh, suh, al' pa suh.

2. Kadar jaz umrla bom
Venec lep imela bom
'z rožmarina zelen'ga,
Nageljna rudečega.	5. Tam koščice čakajo
Na trobento angeljsko,
Z njim iz groba vstala bom,
Šla v dolino k sodbi bom.
3. Bom na pare vložena,
Belo bom oblečena,
Venec bo pa lep zelen
Men' na glavo položen.	6. Bo sodnik prikazal se,
Po pravici sodil vse;
Dobre djal na desno stran,
Huđe djal na levo stran.
4. Že zvonovi mil'pojo,
Mene pa k pogreb' nesó;
V grobu počivala bom,
Več sestre imela bom.	7. Ti pa, mili Jezus, daj
Priti mi na desni kraj,
Priti mi na desni kraj,
Priti gori v sveti raj!

Narodna.

47. Učenci na grobu.

Počasno.

Dr. G. Ipavic.

1. Po - či - vaj nam, to - va - riš mi - li, V ti - hot - nem

2. Ti svet zapustil si v bridkosti, 3. Gomila tiha že te krije,
 Najboljši si izvolil del, Na njej cvetice poženo,
 Telo nazaj je zemlji dano, Tovariši ostali tvoji
 V višave duh je tvoj spuhel. Gojili bomo jih zvesto.

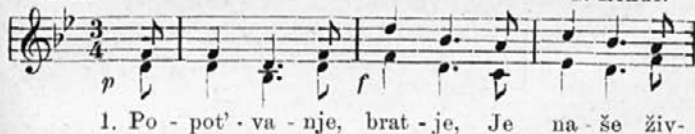
4. Med svetimi duhovi gori
 Ti srečen veseliš se zdaj;
 Ne zabi nas, Očeta prosil!
 Da s tabo združi nas nekdanj.

J. Pintar.

48. Življenje.

Lahno.

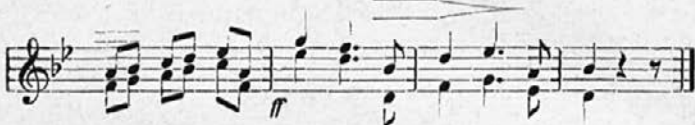
G. Rihar.

lja, Naj pesmi-ca mo-ja Na zna-nje vam da, Naj

Počasneje

pe - smi - ca mo - ja Na zna-nje vam da.

<p>2. Po travnikih prva
Nas pisanih pelje,
Marjet'ce, zlatice
V stezice nam stelje;
Otroci brezskrbni
Po travci teko,
V rumenkaste lasce
Cvetice pleto.</p>	<p>4. Po tretji hladno je,
Gre pot čez višave,
Se kri umiri, se
Razjasnijo glave;
Se trudijo z delom
Postavni možje,
Sad truda berejo,
Za prihod skrbe!</p>
<p>3. Mladen'čev, dekličev
Je druga dežela,
Razlega se petje
Vesel'ga krdela;
Si delajo sanje
Od zlatih gradov,
Pa skušnje jim manjka,
Modrosti darov.</p>	<p>5. Čez gole vrhove
V četrti so pota,
Je mrzlo že v srci,
Ne greje gorkota;
Pa starčkom, oh, kmalu
Dežele je kraj: —
Tako je na zemlji
Le kratek naš raj!</p>

J. Uršič.

49. Gorje, gorje!

Živahno.

H. Korel.

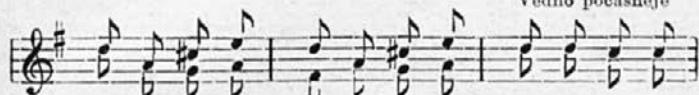

1. Ra-ste ro-ži-ca pre-mi-la, Vsa du-hte-ča,

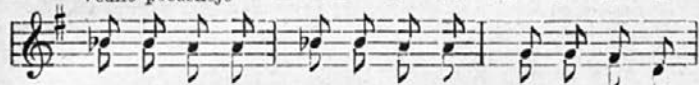
zla - to - kri - la; Ra - ste ro - ži - ca pre - mi - la,

Vedno počasneje

Vsa du - hte - ča, zla - to - kri - la; Pa - de na njo

Vedno počasneje

hu - da sla - na, Ro - ži - ca je vsa po - žga - na;

Vedno počasneje

Oj gor - je, gor - je — Za živ - lje - nje več ne ve!

2. Ziblje se strneno žito
Ko čez polje morje vlito;
Pride ura huda, vroča,
Vsuje se tebela toča; —
Oj gorje, gorje —
Nade vse na tleh leže!

3. Mater sem imel ljubečo,
Z njo neskončno, sladko srečo;
Pa jo vzela so nebesa,
Več ne vidim nje očesa;
Oj gorje, gorje —
Umorjeno je srce!

L. Toman.

50. Tolažba.

Občutno.

G. M.

1. Za vsa - ko cvet - ko be - lo, Ki zi - ma

v o - kno jo vsa - di, Sto - te - ro ro - žic

da - je Spo-mlad, ko zem - lja se zbu - di.

2. In vsaki uri bridki,
Ki rod človeški stiskajo,
Sledijo kmalu druge,
Ki mir in radost prinesó.

3. Tedaj, srce, le trpi!
Se kmalu vse prenaredi,
Po kratki tu nevihti
Se ondi vse spet prevedri,

J. P.

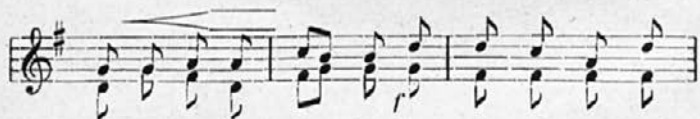
51. Telovadski zbor.

Budno.

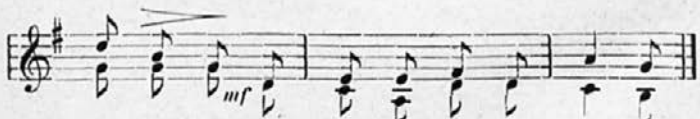
Po poljskem narodnem napevu.

1. Ve - sel se je se - šel naš zbor, In

pe-smi za-do - ni - jo, Da ti - soč - krat od

gozd-nih gor Se je - ki o - gla - si - jo.

2. V telesu zdravem jasen um, 3. Krepi nam roke vedni boj;
 In srce zmer veselo, Nasproti si stojimo —
 Rok čvrstih moč in naš pogum Ko v bitvi proti roju roj —
 Sladi nam vsako delo. A v slogi vsi živimo.

4. Tud' praznih pen nam mari ni,
 Srce za dom nam bije,
 Zanj v prsih vedno nam gori,
 Zanj kri rad vsak prelije.

Posl. Fr. Končan.

52. Telovadska pesem.

Živo.

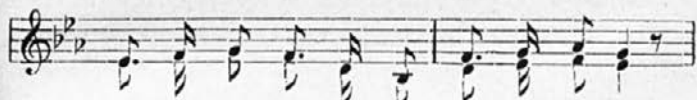
Dr. G. Ipavie.

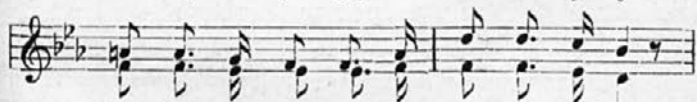
1. Ju-tra-nja za-ri-ja, ta nas bu-di,

„Hi-tro vsta-ni-te“ nam žar nje ve-li.

Vun-kaj na po-lje, na rav-no po-lje!

Vun-kaj na skal-na-te str-me go-re!

Nekoliko počasneje

Bi-stri stu-den-ci čez ska-le te-ko,

Nekoliko počasneje

Ro - žam du - hte - čim tam li - ca pe - ro,

Nekoliko počasneje

Bi - stri stu - den - ci čez ska - le te - ko,

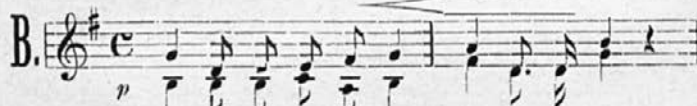
Nekoliko počasneje

Ro - žam tam li - ce pe - ro.

Živo.

Dr. G. Ipavie.

1. Ju - tra - nja za - ri - ja, ta nas bu - di,

„Hit - ro vsta - ni - te“ nam žar nje ve - li.

Vun - kaj na po - lje, na rav - no po - lje!

Vun - kaj na skal - na - te str - me go - re!

Bi - stri stu - den - ci čez ska - le te - ko,

Ro - žam du - hte - čim tam li - ca pe - ró.

2. Nikdar zastonj nas ne vabi ta glas:

Jutranji, zgodnji to pravi je čas!

Hajd, kako zbiramo svoje vrste!

Hajd, kako brzo neso nas noge

Tjekaj čez polje, čez polje ravno,

Tja na visoko, na strmo goro!

3. Radost nam sije iz bistrih oči,

Oj telovadec, ta srečno živi!

Krepka postava in čvrste roke,

Zdravo in mirno je naše srce!

Torej čez polje, čez polje ravno;

Hajd na visoko, na strmo goro!

Kerstnik.

53. Pobič sem star še le 18 let.

Milo.

Napev narodni.

1. Po - bič sem star še le o - sem - najst

let, Ce - sar me ho - če k sol - da - tom i -

met'. Ka - ko bom sol - dat, K' sem po - bič pre -

mlad, K' ne mo - rem še pu - ške dr - žat'!

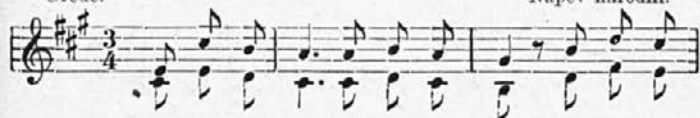
2. Pri fari zvonovi že milo pojo,
Od ljubih prijatel'ov jaz jemljem slovo.
Pa jemljem slovo,
Da Bog ve kako,
Nazaj me nikol' več ne bo!
3. Očka in mamka pa jokata se,
Ker vid'ta fantiče pre'blečene vse.
Pre'blečeni so,
Na vojsko gredo,
Nazaj jih nikol' več ne bo!
4. Bratec in sestra pa jokata se,
Od brateca preljub'ga ločujeta se.
Oj bratec ti moj,
Nikar ne žaluj,
Saj prideš tud' ti za menoj!
5. V kasarni sem hodil korajžen, vesel,
Sem puško zagledal, se jokat' začel.
O srček ti moj,
Nikar ne žaluj,
Z veseljem zavriskaj, zapoj!

Narodna.

54. Popotnica vojaška.

Grede.

Napev narodni.

1. Le - ži, le - ži rav - no po - lje, Po po - lji

be - la ce - sta gre; Po ce - sti pri - ko - ra - ka

jo, Pre - le - pi mla - di fant - je so.

2. Voj, hola! hola! fantje vi! 5. Veselo zdaj zapojmo si,
Kamo ste se namenili? V Boga imejmo vero vsi!
Ostaviti li hčete nas Streljali bomo presrečno:
Ki ljubimo iz srca vas? Pete sovragi odneso.
3. Zdaj z Bogom prijatelji vsi, 6. Le naj ropoče in bobni,
Vi bratje, sestre, starši vi! Iz tisoč naj topov gromi;
Na vojsko gremo zdaj za vas, Naj križem švigajo kroglje,
Mogočen vojvod kliče nas. Slovenci nikdar ne zbeže.
4. Slovenci zdravi in mladi 7. Pred nami padaj vse okrog,
Smo urni kakor glive vsi; Za nas skrbi naš Oče Bog.
Imamo srce um in moč, Ne bo nas ulovila smrt,
Premagali bomo gredoč. Čeprav bi pekel bil odprt.
8. Mladenči bodimo srčni!
Bog Sabaot nad nami bdi:
Sovražnika požene strah
Pred nami, kakor veter prah.

A. M. Slomšek.

55. Tam za turškim gričem.

Zmerno.

Napev narodni.

1. Tam za tur-škim gri-čem, Tam je dost' fan-ti-čev,

Počasneje

K'se za nas voj-sku-je-jo, K'se za nas voj-skuje-jo.

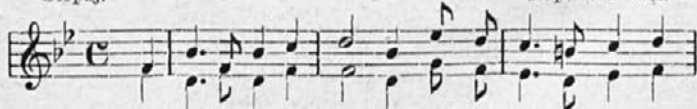
2. Očka ljubeznjivi!
Saj vi niste krivi,
Da jaz moram bit' soldat,
Da jaz moram bit' soldat.	5. Tam so črni dimi,
Da se nič ne vidi,
Kamor krogla prileti,
Kamor krogla prileti.
3. Oh, adijo očka,
Oh, adijo mam'ca,
Oh, adijo ljubi brat,
Zdaj se vid'mo zadnjokrat!	6. Tam se nič ne smili
Oče svoj'mu sini,
Sin pa tud' očetu ne,
Sin pa tud' očetu ne.
4. Žena, tuja roka
Skrbi za otroka,
Mene več nazaj ne bo,
Mene več nazaj ne bó.	7. Krogla priletela,
V srce me zadela
In me težko ranila,
In me težko ranila.

Narodna.

56. Oj ta soldaški boben.

Stopaj.

Napev narodni.

1. Oj ti sol-da-ški bo-ben, Ta bo me-ni vel'-ki

zvon; Oj ta mi bo za - zvo - nil, Ka - dar

jaz u - mrl bom. Bom, bom, bom, bom, bom, bom, bom,

bom, bom, bom, bom, bom, bom, bom, bom, bom, bom, bom,

bom, bom, bom, bom, bom; Oj ta mi bo za -

zvo - nil, Ka - dar jaz u - mrl bom.

2. Oj ta soldaška sablja,
Ta bo moja svitla luč;
Oj ta mi bo svetila,
Kadar jaz umrl bom.
Cin, cin, cin, cin, cin, cin,

3. Oj ta zelena trata,
Ta le moj bo zadnji dom;
Oj tukaj bom počival,
Kadar jaz umrl bom.
Di-dre, di-dre, di-don,

4. In ti gorenjski fantje
Bodo pokopali me,
Vsi bodo me spremili
Na zelene travnike.
Br-bom, br-bom, br-bom,

Narodna.

57. Ločitev.

Zmerno.

A. Leban.

1. Oj hi - ši - ca o - če - to - va, Bog ži - vi

te! Zdaj se lo - či - ti mo - ra - va, Bog ži - vi

te! A te - ga nih - če ne po - ve, Al'

te ke - daj bom vi - del še; Bog ži - vi te!

2. Srce pa moje ti zvesto,
 Bog živi te!
 Do konca dni ostalo bo.
 Bog živi te!
 Skazala si mi milosti,
 Ki moč jih pozabiti ni;
 Bog živi te!

3. Ne zabi ti me, zvesti dom,
 Bog živi te!
 Če tudi te ostavil bom,
 Bog živi te!
 Naj noč in dan pri men' mude
 Se ljube tvoje misli vse.
 Bog živi te!

4. Bog živi te! Še enkrat zdaj,
 Bog živi te!
 Pozdravljam te, domovja raj;
 Bog živi te!
 Obvaruj naju Bog oba,
 Ohrani zvestega srca!
 Bog živi te!

A. Leban.

58. Tiha luna.

Zmerno.

D. Jenko.

1. Ti - ha lu - na jas - no si - je, Duh moj

mi-sli na svoj dom; Sr-ce zanj-ga stra-stno bi-je, Bog ve,

kdaj ga vi - del bom; Vmes so hri - bi in do-

li - ne, Vmes šu - me-nje bi-strih rek, Da - leč,

da - leč so pla - ni - ne, Da-leč Sa-ve je iz - tek!

Počasneje

2. Oh premila domovina,
Ljubi moj slovenski kraj!
Kjer je zibel moja tekla,
Bod' gomila moja kdaj!

Za te ljubav v srci dije,
Te osrečiti želi,
Srce zvesto tebi bije,
Teb' kipe izdihljeji.

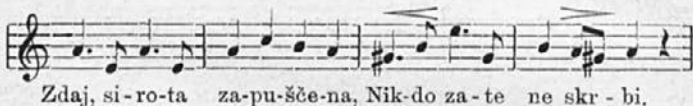
3. Kje so znanci in tovarši?
Tu ne vidi jih oko.
Kje prijatli so in starši,
Ki ljubili me gorko?

Daleč iz dežele tuje
Vam v naročje hrepenim,
Srce v meni ne miruje,
Vas še videti želim.

59. Vrnitev.

Sočutno in počasno.

Napev slovanski narodni.

3. Potno palico odložil
Skoraj zopet bom vesel;
Tam pod lipo bom domačo
Spet domače pesmi pel.

4. Želja se mi je spnila,
Spet radujem se doma;
Tu v preljubi domovini
Srce moje mir ima.

Iz Zvona.

60. Domovina.

Slovesno.

J. Fleišman.

več mi iz spo - mi - na; Kot i - skra ži - va v sr - cu

tliš, Lju - be - zen k se - bi mi bu - diš, Kot i - skra

ži - va v sr - cu tliš, Lju - be - zen k se - bi mi bu -

diš. Ži - vi - jo, ži - vi - jo, ži - vi - jo,

ži - vi - jo, ži - vi, ži - vi - jo, ži - vi - jo!

2. Ko solnca žar na tebe sije, 3. Če je obličje jasno tvoje,
 Srce veselo v meni bije; Veselo moja struna poje;
 A žalost tare mi duha, A če oko se ti solzi,
 Če te nesreč meglà obda. V potokih moje se topi.

4. O sijaj, sijaj, solnce milo,
 Na ljube domovine krilo;
 Obličje jasni jej temno
 In krasi s cvetjem jo ljubo!

A. Praprotnik.

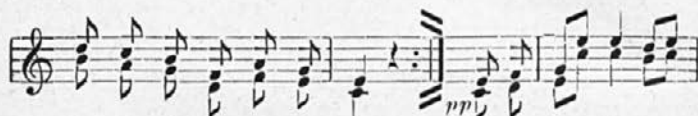
61. Ljubezen do domovine.

Zmerno in sočutno.

J. Fleišman.

p 1. Kdor i - ma sr - ce, Zna za dom sol - ze, Za slo -
f Za - njo rad ži - vi, Za - njo hre - pe - ni, Njo, le

ven - ske do - mo - vi - ne raj. Dra - la la la la
 njo bi lju - bil ve - ko - maj.

la la dra - la la la la la la dra - la la la la

la la dra - la la la la la la!

2. Čvrst Slovencev rod,
 Čist prebiva tod;
 Oj prijaznost čista tu cvete.
 Vsak prijatla 'ma,
 Zvest objema ga,
 To navada stara tukaj je.

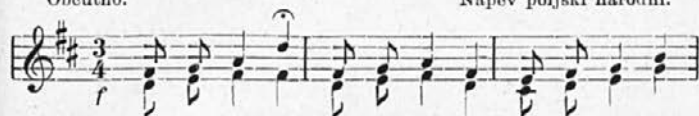
3. Od snežnih planin
 Do trtic dolin
 Mile pesmice povsod pojo.
 Sloven'c je rad vesel;
 Kaj, da bi ne pel!
 Njemu pesmi iz srca teko.

Bl. Potočnik.

62. Oj planine.

Občutno.

Napev poljski narodni.

1. Oj pla - ni - ne, oj pla - ni - ne, Rož - na - te pla -

ni - ne ve, Kinč slovenske do - mo - vi - ne, In pa si - nje

ve go - re, Ki ste ži - ve ska - lo - vi - te

Stra - že na - še - ga sve - ta, Po - zdrav - lje - ne

mi bo - di - te! Kli - čem tož - ne - ga sr - ca.

2. Vsako jutro zlato zoro
Sem pozdravljal prevesel,
In čez dan v zeleno goro
Glasno žvižgal, glasno pel;
Mislil sem, da rože krasne
Meni se razcvitajo,
In da ptiči pesmi glasne
Meni le prepevajo.

3. Kolikrat se v meni glasi
Radosten na vas spomin,
Pred menoj vrste se časi,
Ki sem vžil jih vrh planin,
Ko presrečen na višavah,
Srčnega veselja vnet,
Po ravninah in nižavah
Pisani sem gledal svet.

4. Toda moral zapustiti
Tebe sem, planinski raj!
In med druge ljudi iti
Po poklici v drugi kraj.
Res povsod se da živeti,
Kdor poguma kaj ima,
Pa samo v domači, sveti
Zemlji sreča je doma.

5. Torej moje srčne želje
Ve zelene ste gore,
Kjer otročje kdaj veselje
Vživalo mi je sree.
Na višinah domovine,
Kjer živi ves moj spomin,
Oj planine, oj planine!
Srečen bil bi gorski sin.

Fr. Levce.

63. Nazaj v planinski raj!

Veselo.

H. Korel.

1. Pod tr - to bi-vam zdaj V de - že - li raj-sko-

mi - li, Sr - ce pa gor mi si - li Na-

Počasneje

zaj v pla-nin-ski raj; Za - kaj na - zaj? Za

Počasneje

kaj na - zaj? Na - zaj v pla - nin - ski raj!

2. Tu zelen dol in breg,
Tu cvetje že budi se,
Tu ptičji spev glasi se
Gore še krije sneg, —
Zakaj nazaj?
Nazaj v planinski raj!
3. Glej ta dolinski svet,
Te zlate vinske griče, —
Te nič, te nič ne miče
Njih južni sad in cvet?
Zakaj nazaj?
Nazaj v planinski raj!
4. In to ti nič ni mar,
Da dragi srčnovdani
Ti kličejo: „Ostani!
Nikar od tod, nikar!“
Zakaj nazaj!
Ne prašajte, zakaj!
5. O, zlatih dni spomin
Me vleče na planine;
Po njih srce mi gine,
Saj jaz planin sem sin!
Tedaj nazaj,
Nazaj v planinski raj!

S. Gregorčič.

(V peti kitici se poje od „Tedaj nazaj“ (drugokrat) do konca *f*.)

64. Na jezeru.

Veličastno.

M. Vilhar.

1. Po je - ze - ru Bliz' Tri - gla - va Čol - nič
V čol - nu glas - no Se pre - pe - va, Da od -

Nekoliko hitreje

pla - va Sem - ter - tje. 2. Mi - le ti - ce Po do -
me - va Od go - re,

Počasneje

li - nah In pla - ni - nah Se bu - de; Ker so

V prvi

hitrosti

ču - le Pe-sem mo-jo, Vsa-ka svo-jo Žvr-go-le, Ker so

Počasneje

ču - le Pe-sem mo-jo, Vsa-ka svo-jo Žvr-go - le.

3. Ribam srea
Vsem igrajo,
Da skakljajo
Nad vodo;
Še valovi
Šepetajo,
In šumljajo
Med sabo.

4. Tukaj Slava
Vence vije,
Sree bije
Nam gorko;
Cujte, gore
In bregovi,
Da sinovi
Slave smo!

M. Vilhar.

65. Bleško jezero.

Veličastno.

K. Mašek.

1. O - tok ble-ški, Kinč ne-be-ški Kranj-ske zem-lje

ti! Ven'c iz ra - ja Te ob - da - ja,

Vse se ve - se - li.

2. Va - li i - gra - jo,

Rib'-ce 'ma - jo Do-bro-volj-ni ples, La-dja gi-blje

Se in zi-blje Nas h kra-ljic' ne - bes.

2. Z vrhnja srede
Skale blede
Stari Grad je rob;
Čez od Grada
Mutast strada
Strmi Babji zob.

3. Kdor si tukaj,
Le zaukaj
Tu brez vse skrbi!
Krajna mati
V svojem zlati
Draga naj živi!

K. Huber.

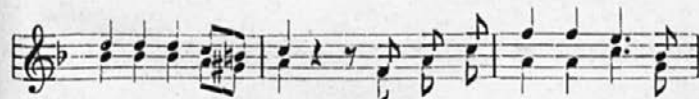
66. Pobratimija.

Živo in slovesno.

D. Jenko.

1. Naj ču-je zem-lja in ne - bo, Kar dan's po-

bra-ti-mi po - jo! Naj se od ust do ust raz-

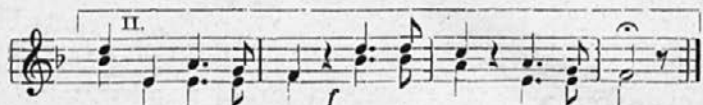

le-ga, Kar tu med na-mi vsak pri-se-ga: Da sr-ce

zve-sto, ka-kor zdaj, O-sta-lo bo-de ve-ko-maj.

bo - de ve - ko - maj, ve - ko - maj, ve - ko - maj.

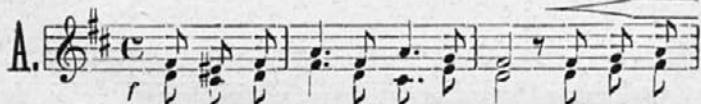
2. In ko ločitve pride čas,
Na razna pota žene nas :
Tu na! pobratim, roko mojo,
Ti mi podaj desnico svojo,
Da srce zvesto, kakor zdaj,
Ostalo bode vedomaj.
3. Beseda dana — vez velja.
Ne zemlje moč, ne moč neba
In ne pekla ognjena sila
Vezi ne bode razrušila:
Saj srca zvesta, kakor zdaj,
Ostala bodo vekomaj.

Simon Jenko.

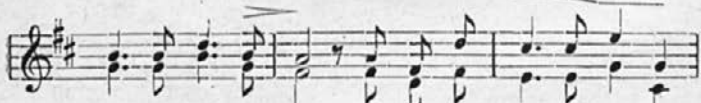
67. Avstrija moja.

Zmerno.

Dr. G. Ipavic.

1. Do-mo-vje mo - je, Av-stri-ja! Ti bi-ser

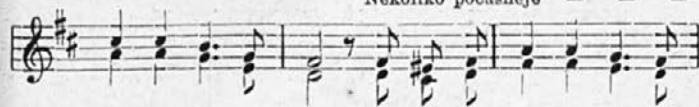

vse-ga si sve-ta! O Av-stri-ja! za te go-

rim, O Av-stri-ja! za te ži-vim! Ko bi iz-

Nekoliko počasneje — — —

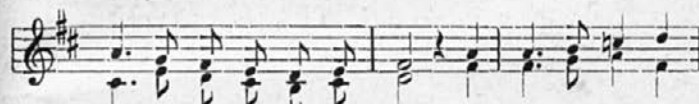

bi - ro dal mi Bog, Da dom pre - i - ščem si o-

V prejšnji hitrosti

krog, Ne dvo - mil bi in re - kel koj: Ti

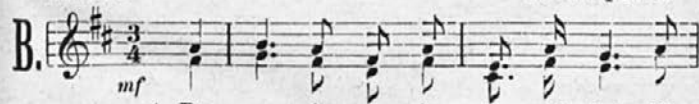
Av-stri-ja! ti dom si moj! Ti Av-stri-ja! Ti

Av - stri - ja! ti dom, ti dom si moj!

Slovesno.

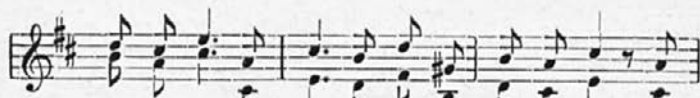
Dr. G. Ipavic.

1. Do - mo - vje mo - je, Av - stri - ja! Ti-

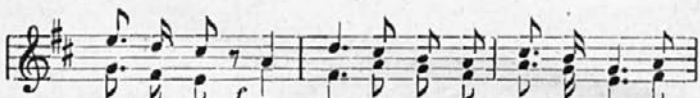
bi - ser vse - ga si sve - ta! O Av - stri - ja! za

te go-rim, O Av-stri-ja! za te ži-vim. Ko

bi iz - bi - ro dal mi Bog, Da dom pre - i - ščem

si o - krog, Ne dvo-mil bi in re-ke! koj: Ti

Av-stri-ja! ti dom si moj! Ti Av-stri-ja! Ti

Av - stri - ja! ti dom si moj!

2. O domovina, Avstrija!
 Ti biser vsega si sveta!
 Bogastvo ti rodi morje,
 Visoka gora in polje!
 Goji se v tebi mož modrost,
 Doma je ženska tu krepost,
 Zato mi duša vneta poj:
 O Avstrija! ti dom si moj!

3. O domovina, Avstrija!
 Ti biser vsega si sveta!
 In kaj drži te, kaj krepki,
 Da vsak sovrag se te boji?
 Edinost tvoja jim je jez,
 Edinost Avstriji je vez;
 Edini gremo za njo v boj:
 O Avstrija! ti dom si moj!

Kerstnik.

68. Pozdravljam, domovina, te!

Slovesno.

Dr. G. Ipavic.

1. Po-zdra-vljam, do-mo - vi - na, te, o mo - ja

Av - stri - ja! Od Re - na do kar - pat - skih sten v kra

so - ti di - ješ vsa! O gle - dal mno - go

sem po - ljan v živ - lje - nja sreč - nih dneh, Naj -

več pri - jet - no - sti pa vžil sem tu na tvo - jih

tleh. Po - zdra - vljam, do - mo - vi - na, te, o

mo-ja, mo-ja Av-stri-ja! Po-zdravljam, do-mo-

Nekoliko počasneje

vi-na, te, o mo-ja, mo-ja Av-stri-ja!

2. Pozdravljam, domovina, te, gorá te pas meji;
Dežel enakih tebi se na zemlji ne dobi.
Če širni svet v krasoti vsej ogleda si oko,
Nad vsem ti, moja Avstrija, razcvetaš se lepo!
3. Pozdravljam, domovina, te, ki v pravi svobodi
Delavnost tvojih narodov ti blagodar deli!
Na zemlji mnoga lepa še razširja se lastnost,
Nad vse pa tvojih se slavi žená in mož čednost.
4. Pozdravljam, domovina, te, dežel mogočnih vez!
Pravico vedno le gojiš, krivici staviš jez!
Zatorej, moja Avstrija, domovje srečno ti,
Pozdravlja zvesto te srce, za tebe le živi!

Posl. J. Pintar.

69. Cesarska pesem.

Junaško.

G. M.

1. Mi po-nos-ni smo vo-ja-ki, Iz Slo-

ven-ske-ga do-ma; Po te-le-su smo ju-

na - ki In po - gum - ne - ga sr - ca. Za pra -

vi - co o - stre me - če V bo - ji su - če - mo krep -

ko. Ko pa kri so - vraž - na te - če, Vsi za -

vri - ška - mo glas - no: Bog o - hra - ni nam Ce -

sar - ja, Lju - be Av - stri - je Vla - dar - ja!

2. Naj sovražnika prihruje
Kakor listja in trave,
Naš pogum ne omaguje,
Nam ne trepetja srce.
Kakor skala vsi stojimo
Zoper moč sovražnih čet,
In ko zmago zadobimo,
Krepko se razlega spet:
Bog ohrani nam Cesarja,
Močne Avstrije Vladarja!

3. Vse pod solncem kmalu mine,
Vse se stara, vse mrje;
Pa ljubezen ta ne zgine,
Ona vekomaj cvete.
Da, ljubezen za Avstrijo
V srcu hrani vsaki nas;
Naše želje se glasijo
Danes kakor slednji čas:
Bog ohrani nam Cesarja,
Krasne Avstrije Vladarja!

4. Blagor neba naj razlije
 Se nad Avstrijo krasno,
 Zlata sreča vsem naj sije,
 Ki pod njenim škitom so!
 Vez edinosti naj združi

Nas, sinove njene, vse;
 Drug rad družemu naj služi,
 Vseh pa geslo bodi le:
 Bog ohrani nam Cesarja,
 Slavne Avstrije Vladarja!

Filodemus.

70. Živi svitli cesar naš!

Zmerno.

Josip Ipavie.

The first line of musical notation is in G major, 3/4 time, marked *mf*. It consists of a treble clef, a key signature of one flat (F), and a common time signature (C). The melody is written on a single staff with a piano accompaniment of chords. The lyrics are: 1. Ži - vi svit - li ce - sar naš! Ži - vi, ki do-

1. Ži - vi svit - li ce - sar naš! Ži - vi, ki do-

The second line of musical notation continues the melody and accompaniment. The lyrics are: mo - vje mi - lo Sta - viš v Svo - je var - no kri - lo,

mo - vje mi - lo Sta - viš v Svo - je var - no kri - lo,

The third line of musical notation features a dynamic marking of *p* (piano) and a fermata over the final note of the phrase. The lyrics are: Ki z je - di - nje - no moč - jo Va - ru - ješ, va-

Ki z je - di - nje - no moč - jo Va - ru - ješ, va-

The fourth line of musical notation concludes the phrase with a fermata. The lyrics are: ru - ješ nas vse krep - ko! Ži - vi,

ru - ješ nas vse krep - ko! Ži - vi,

ži - - vi svit - li ce - sar naš!

Ži - vi, ži - vi svit - li ce - sar naš!

2. Živi svitli cesar naš!
 Živi, ki v ljubezni vneti
 Tvoj obraz podložnim sveti,
 Le zaupanje deli,
 Mir narodom vsem želi.
 Živi svitli cesar naš!

3. Živi svitli cesar naš!
 Ki, ko slavni dedi Tvoji,
 Moč imaš v oblasti Svoji.
 Ljudstva osrečuješ vsa,
 Narod vsak Te rad ima.
 Živi svitli cesar naš!

Iz Učiteljskega Tovarša.

71. Cesarska.

Slovesno.

J. Haydn.

mf

1. Bog o - hra - ni, Bog ob - va - ri Nam Ce -
 Mo - dro da nam go - spo - da - ri S sve - te

p

sar - ja, Av - stri - jo! Bra - ni - mo Mu kro - no
 ve - re po - moč - jo!

ded - no Zo - per vse so - vraž - ni - ke: S Habs - bur -

škim bo tronom ved - no Sre - ča trd - na Av - stri - je.

<p>2. Za dolžnost in za pravico
Vsak pošteno, zvesto stoj;
Če bo treba, pa desnico
S srčnim upom dvigni v boj!
Naša vojska iz viharja
Prišla še brez slave ni: —
Vse za dom in za Cesarja,
Za Cesarjo blago kri.</p> | <p>3. Meč vojščaka naj varuje,
Kar si pridnost zadobi:
Bistri duh pa premaguje
Z umetnijo, znanostmi!
Slava naj deželi klije,
Blagor bod' pri nas doma:
Vsa, kar solnce je obsije,
Cveti mirna Avstrija!</p> |
|--|--|

4. Trdno dajmo se skleniti:
Sloga pravo moč rodi;
Vse lahko nam bo storiti,
Ako združimo moči.
Brate vodi vez edina
Nas do cilja enega:
Živi Cesar, domovina,
Večna bode Avstrija!

Kánoni.

1.

Živo. *Iz „Sopka“.*

Ža - ri se dan, Ne bo - di za-

span, Le ur - no na no - ge, Um ti je dan.

2.

Živahno. *Iz „Sopka“.*

Ko po - mlad pre - mi - la vr - ni la se

k nam, Je ptič - ke vzbud - i - la, da po - je - jo nam.

3.

Zmerno.

Pe - te - lin ček le - po po - je, le - po

po - je, Ka - dar vo - di, pi - ške svo - je, pi - ške

svo-je: Kikiri - ki, kikiri - ki, kikiri - ki.

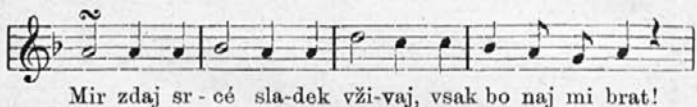
4.

Nežno.

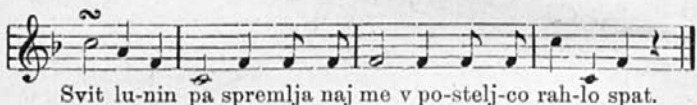
Iz „Šopka“.

Oj mrak ti-hót-ni, raz - li - vaj na zem-ljo svoj hlad.

Mir zdaj sr - cé sla-dek vži-vaj, vsak bo naj mi brat!

Svit lu-nin pa spremlja naj me v po-stelj-co rah-lo spat.

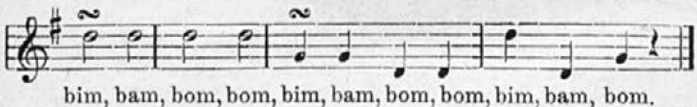
5.

Lahkoma.

Iz „Šopka“.

Kak' pri-jetno je na ve-čer, ko k po-čit-ku zvonček va-bi:

bim, bam, bom, bom, bim, bam, bom, bom, bim, bam, bom.

6.

Živahno.

A. Foerster.

p Do-bra ro - ka, sr - ce mi - lo

I - ma tu in tam pla - či - lo.

7.

Živahno.

A. Foerster.

„ Ove - ti - ce cve - te - jo nam vsa - ko po - mlad, In

zem - lja da - ru - je po - go - sto nam sad; Al'

le - ta člo - ve - ška le - en - krat cve - tó, Le

en - krat ob - ha - ja se le - to mla - do.

Dodatek.

- Adamič Franc, r. 1829, učitelj v Šmartnem pri Litiji, u. 1877.
Cvek Lavoslav, r. 1814, upokojen nadučitelj v Ljubljani, u. 1896.
Fleišman Jurij, r. 1819, učitelj godbe v Ljubljani, u. 1874.
Foerster Anton, r. 1837, skladatelj, glasb. vodja stolne cerkve in
ravnatelj orgl. šole v Ljubljani.
Hašnik Jože, r. 1811, župnik pri sv. Jurji ob j. ž., u. 1883.
Ipavc Benjamin, r. 1829, doktor zdravilstva v Gradci.
Ipavc Josip, r. 1873, medicincec iz Sv. Jurja ob j. ž.
Jenko Davorin, r. 1835, skladatelj v Beligradu.
Korel Henrik, r. 1847, skladatelj in lastnik glasbenega zavoda
v Mariboru.
Leban Avgust Armin, r. 1847, c. kr. učitelj v Gorici, u. 1879.
Mašek Kamilo, r. 1832, učitelj na c. kr. glasb. šoli v Ljubljani,
u. 1859.
Orožen Valentin, r. 1808, župnik pri sv. Martinu ob Dreti,
u. 1875.
Rihar Gregor, r. 1796, duhovnik v Ljubljani, u. 1863.
Slomšek Anton Martin, r. 1800, knezoškof lavantski, u. 1862.
Vavken Andrej, r. 1838, nadučitelj v Cerkljah, u. 1898.
Vilhar Miroslav, r. 1818, grajščak na Notranjskem, u. 1871.

Vsebina.

Št.	Str.	Št.	Str.	
1.	Molitev	5	39. Vse mine A. str. 47, B.	48
2.	Pesem učencev	6	40. Gozdič je že zelen . . .	49
3.	Lepa zahvala	6	41. Lipa	50
4.	Deklica, ki je v šolo hodila	7	42. Sarafan	51
5.	Veselja dom	8	43. Mati pri zibeli	53
6.	Moje veselje	10	44. Sirota	53
7.	Zadovoljnost	12	45. Zapuščena sirotica . . .	54
8.	Zadovoljna nedolžnost	13	46. Rožmarin	55
9.	Deklica in rožica A. in B.	14	47. Učenci na grobu	56
10.	Planinarica	15	48. Življenje	57
11.	Planinar	16	49. Gorje, gorje!	58
12.	Lovska pesem	17	50. Tolažba	59
13.	Pastir	18	51. Telovadski zbor	60
14.	Anica in piščeta	19	52. Telovadska pesem A. . .	61
15.	Orač	20	B.	62
16.	Plevice	21	53. Pobič "sem star" še le	
17.	Ženjice	22	18 let	63
18.	Veseli mlatiči	23	54. Popotnica vojaška . . .	65
19.	Grabljice	25	55. Tam za turškim gričem	66
20.	Predica	26	56. Oj ta soldaški boben . .	66
21.	Šivilja	27	57. Ločitev	68
22.	Perice	29	58. Tiha luna	69
23.	Čebelar	29	59. Vrnitev	70
24.	Jutranje solnce	30	60. Domovina	70
25.	Dobro jutro	31	61. Ljubezen do domovine	72
26.	Zjutraj	32	62. Oj planine	73
27.	Cerkvica	33	63. Nazaj v planinski raj!	74
28.	Večer A. str. 34, B.	35	64. Na jezeru	75
29.	Večernica	36	65. Bleško jezero	76
30.	O mraku	37	66. Probratimija	77
31.	Pomlad	38	67. Avstrija moja A.	78
32.	Pomladnji izprehod	40	B.	79
33.	Drevo v cvetu	41	68. Pozdravljam, domovina,	
34.	Kimavec	42	te!	81
35.	Hribček A. in B.	43	69. Česarska pesem	82
36.	Lastovki v slovo	44	70. Zivi svitli cesar naš! . .	84
37.	Zima	45	71. Cesarska	85
38.	Šolarji pri jaslicah	46	Kánoni	87
			Dodatek	90

Popravki.

V I. zvezku:

V 1. tkt. 3. v. od zg. 5. str. naj stoji namesto

V 4. v. 2. kt. str. 22. naj stoji Šibko namesto Silko. — V naslovu 43. p. str. 29. naj stoji oživlja namesto vživlja. — Pri 44. p. na isti strani naj stoji Po narodnem napevu namesto G. M. — V 53. p. str. 37. naj stoji Cesarja namesto cesarja. — In Mu namesto mu. — V 5. kt. str. 38 pa Cesarjem namesto cesarjem.

V II. zvezku:

V 2. v. od sp. 3. str. naj stoji trpljenje namesto terpljenje. — V 2. v. od sp. 9. str. naj stoji i-ščem namesto iš-čem.

V 3. tkt. 1. v. od zg. 14. str. naj stoji namesto

V zadnjem tkt. str. 18 naj stoji namesto

V 4. tkt. 2. v. od sp. 23. str. naj stoji namesto

V 4. tkt. 1. v. od sp. 26. str. naj stoji namesto

V 39. p. str. 37. in v 44. p. str. 43 je izpuščeno znamenje $\frac{2}{4}$

V zadnjem tkt. str. 46 naj stoji namesto

V 48. p. str. 47 naj stoji Cesarja namesto cesarja — In Mu namesto mu. — V 5. kt. str. 48 pa Cesarjem namesto cesarjem.

C. kr. vseučiliščna tiskarna „Styria“ v Gradeu.

